

Đầu năm Dịp lễ, Trung Quốc nhấc nhấc thắp giỗ và thái độ của họ khi cho phát hành mặt bìa tem kỷ niệm năm con rồng.

Tem Trung Quốc mới phát hành, mừng năm con rồng

những bức ảnh dân cho là mù và trông dè quá

Con rồng Trung Quốc lần này là mặt con rồng mà đến mặt nó vẫn sĩ Trung Quốc phải là lên là nó làm bà “sợ đến chết” luôn.

Đây là hình ảnh mặt con vớt không giống những con rồng chúng ta vẫn thấy. Mặt là mặt sệt, con rồng này để móng, vuốt trông dè dẹt như muỗi nếm da nếm thiên hạ. Và dĩ nhiên rồng này là rồng năm móng, vớt xé a nay chực để dành cho rồng của các quân vương. Cũng phải nói thật ra mặt rồng vớt là mặt sệt như bình thường không ai để mặt rồng ra trước.

Những cũng có thể như mặt hốc giỗ như xét con rồng này đang “nhe nanh lộ vuốt” tức là cựa cựa như con vớt khi sợ hay khi giết mình. Nhà hốc giỗ này như cho chúng ta hình ảnh của mặt con mèo khi bắt chuột. Nhà hốc giỗ Trung Quốc còn ví con rồng này cũng như thái độ dè dặt trong bài tiểu luận của Chế Tác Hổ Cầm Đào mới được phổ biến trên báo Hổ Tác, cơ quan lý luận của Đảng Cộng Sản, yêu cầu toàn dân phải sẵn sàng để bỏ vào chông lưới của công của Tây phương vào nền văn hóa và chủ thuyết của Trung Quốc. Ông Hổ Cầm Đào đã nói là sợ Lady Gaga hơn là sợ mặt sệt đoàn thiến chết.

Mà mai nhứt là mặt post trên Sina Weibo, mặt website tiếng vớt vớt i Twitter, trong đó mặt nhà văn vớt là có hai cách để diễn tả con rồng trong cái tem này “Mặt là nhứt các lãnh tụ vào chuồng, và hai là giỗ quyên lộ cựa bên ngoài chuồng.”

Tức là những như xét đó cho chúng ta thấy là người Hoa, nhứt là các nhà trí thức, hiểu rõ tìm đen của hàng lãnh đạo. Điều đáng ngại là thái độ của các nhà kinh doanh ngoại quốc, các hốc giỗ và các nhà báo chuyên vớt vớt Trung Quốc. Trong khi các nhà kinh doanh ao ước tiếp tục mãi của mặt chực để được tài trợ trợ trợ để làm ăn thì các nhà báo và hốc giỗ đã muốn tiếp tục những luận điệu để dọa mà phần chính là vì Trung Quốc có nhứt vớt thì họ mới còn có ch

đang.

Nhưng với tình huống trên Tây phương, nếu được quyên bố phiếu và mặt thế chấp thì lại cho Trung Quốc thì sẽ chọn mặt thế chấp được tài sản mà nhưng “dòng con lãnh thổ” mà cha đã là đang chỉ có ông Mao hay ông Đặng, sẽ tiếp tục cảm quyên và họ sẽ không khí thân thiện với những doanh gia nào sẽ sàng làm ăn với họ. Theo họ đó là họ sẽ những người có thể có thể đang làm bên hàng.

Nhưng nhà báo như The Economist cũng họ đã mặc nhiên tiên đoán là Trung Quốc sẽ vượt Hoa Kỳ trở thành cường quốc sẽ mặt có thể giới vào trở nên là khoảng năm 2020. Mà không phải chỉ riêng gì báo chí, rất nhiều các chuyên gia nói rằng với Trung Quốc cũng có lý luận tình thế. Mặt nhà bình luận đã mà mai là sẽ dĩ họ phải nói đến chuyện được nhiên Trung Quốc sẽ hùng mạnh vì nếu không thì với thế có họ sẽ lung lay. Ai cũng chuyên gia với mặt quốc gia sẽ không là mặt để cảm.

Cũng may là những với này không bố phiếu bố như vậy mà Trung Quốc có lẽ sẽ dần dần tìm được mặt giới pháp có mặt chính phủ liên hiệp trong đó các “dòng con lãnh thổ” do ông Tôp Cấn Bình, người với họ như chính sẽ trở thành tình bí thế và chế độ chính, cảm được, sẽ được thăng bằng bố những người như ông Lý Khả Cường, người có triền với sẽ là thế thế, và Uông Duyệt, bí thế thành ý Quốc Đông.

Bố nếu Trung Quốc sẽ được cai trị bố những người như ông Bạch Hy Lai, bí thế thành ý Trùng Khánh, người đã chọn mặt bên là chính sách mà dân chúng bằng được và mặt bên là luận đi u rúc mùi Mao trong khi họ ra có thái độ dám làm đã lỗi cuồn các công ty Hoa Kỳ và Âu Châu tìm thì thành phố có ông. Trùng Khánh đang xây mặt được xe lửa xuyên lục địa nối liền với Đức.

Các nhà kinh doanh Tây phương thế kỷ được thành tích này mặt cách thần phục và để chế độ là các lãnh thổ có Bắc Kinh có thể làm những chuyện mà Tây phương, nếu nhìn chúng chấp, yêu cầu họ bố, không thế nào làm nổi. Họ nói đến được rồi được đứng lên, được bố rồi họ sẽ, di dân từ nông thôn ra thì họ ráp iPads và máy giới. Đó theo họ là những thành quả thì đến họ đã họ nên phép là Trung Quốc.

Nhưng mặt sẽ chuyện để do nhà nước đi u được như vậy có những phí tổn ngấm mà phải đến khi những với Ông Khâm xảy ra thì mới thấy. Ông Khâm, chúng ta họ còn như, nông dân ngôi làng thu c thì Quốc Đông này đã họ rào cản, thì cô họ mình chế độ họ công an, thành họ chính quyên được họ và sự tốt họ mặt tháng trở lại chế độ họ các viên chức đã làm

giàu trên vỉa hè thu mua đồ tái chế bán cho các xí nghiệp. Một viên chức đó, các nông dân còn nhích nhích, đã dám mua một cái xe hơi 31,000 đô la.

Một chiếc đồ đoán và vỉa hè thích làm tiền không phải là vốn dĩ trong con mắt của các nhà kinh doanh Tây phương bởi nó cũng chẳng khác gì vỉa hè của họ cả. Nhưng sự bất mãn này đã biến nó thành một vấn đề cho những ai muốn làm ăn ở Trung Quốc. Đó là kinh nghiệm mà Apples, Samsung, và nhiều đại công ty khác đang khám phá ra khi các cuộc đình công làm tê liệt dây chuyền sản xuất.

Bất mãn gia tăng sự dấn đến nỗi biến loạn. Trong năm 2011, Trung Quốc đã chứng kiến vô số những vụ nổi loạn mà giới pháp bình thường là đàn áp. Riêng trường hợp của Ô Khâm, làng có một cái may là nằm trong khu vực của ông Uông Dĩnh. Ông Uông đã chứng kiến cuộc nổi loạn ở Ô Khâm bằng cách gọi đến các nhà đầu tư tư nhân. Họ công nhận những khiêu khích của dân chúng là đúng và trả lời đồ tái chế, thậm chí những người bất bệ. Dân làng Ô Khâm hài lòng, mọi vỉa hè êm thắm.

Trong khi đó thái độ của ông Bạch Hy Lai thì khác hẳn. Ông đã không hề ngăn chặn những người đàn áp trong khi tổ chức các cuộc ca hát tập thể những bài ca “cách mạng” thời ông Mao.

Đầu các nhà học giả, các nhà báo vốn tiên đoán Trung Quốc sẽ trở thành cường quốc số một của thế giới đã giới thiệu là Trung Quốc sẽ giới quy định những vấn đề mà nếu không giới quy định sự dấn đến nỗi biến loạn và đổ vỡ. Muốn giới quy định những vấn đề này đòi hỏi phải có những cái tư sâu rộng chuyên đi một nền kinh tế sống nhờ xuất khẩu thành một nền kinh tế tiêu thụ. Sự chuyên đi đó đòi hỏi thế nào cũng có một giai đoạn khó khăn trong đó sẽ có nhiều bất mãn. Chiếc của Bắc Kinh hiện nay chỉ biết giới quy định vấn đề bằng đàn áp. Những người học chỉ đàn áp thì biến loạn sẽ bùng lên. Cái vòng luẩn quẩn đó không phải là điều mà xảy ra cho Trung Quốc.

Muốn thế giới quy định thì giới pháp của ông Uông Dĩnh ở Quảng Đông, một giới pháp tập trung đến dân chúng và ôn hòa, là giới pháp tốt nhất. Nhưng không phải ai trong đảng cũng đồng ý với lập trường đó. Hay đúng hơn là đa số hàng lãnh đạo không chấp nhận giới pháp đó. Mà nếu vậy thì triển vọng Trung Quốc trở thành cường quốc số một thế giới khó thành. Một quốc gia trải qua một giai đoạn chuyên đi khó khăn về kinh tế mà không có sự đồng thuận của nhân dân sẽ thất bại. Ngay chính một số kinh tế gia người Hoa cũng đang lo sợ là thay vì trở thành cường quốc số một, Trung Quốc sẽ bị rơi vào cái bẫy của các quốc gia vĩ đại và tụt trung bình.

Và đó chính là nội dung in trong cái tem con rồng mới phát hành.